

Sprawa T-342/99 DEP

Airtours plc przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

Ustalenie kosztów sądowych — Honoraria solicitors i barristers —
Honoraria ekonomistów — Koszt podatku VAT

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym)
z dnia 28 czerwca 2004 r. . . . . II - 1790

Streszczenie postanowienia

1. *Postępowanie — Koszty — Ustalenie — Koszty podlegające zwrotowi — Pojęcie (regulamin Sądu, art. 91 lit. b))*
2. *Postępowanie — Koszty — Ustalenie — Elementy, jakie należy wziąć pod uwagę (regulamin Sądu, art. 91 lit. b))*

3. *Postępowanie — Koszty — Ustalenie — Koszty podlegające zwrotowi — Pojęcie — Udział kilku adwokatów*
(regulamin Sądu, art. 91 lit. b))
4. *Postępowanie — Koszty — Ustalenie — Koszty podlegające zwrotowi — Pojęcie — Niezbędne wydatki poczynione przez strony — Udział kilku adwokatów — Sumowanie honorariów barrister i solicitor — Dopuszczalność — Granice*
(regulamin Sądu, art. 91 lit. b))
5. *Postępowanie — Koszty — Ustalenie — Koszty podlegające zwrotowi — Pojęcie — Niezbędne wydatki poczynione przez strony — Honoraria ekonomisty — Dopuszczalność w sporach podważających zasadniczo ocenę o charakterze ekonomicznym*
(regulamin Sądu, art. 91 lit. b))
6. *Postępowanie — Koszty — Ustalenie — Koszty podlegające zwrotowi — Pojęcie — Podatek od wartości dodanej — Wyłączenie w przypadku podatnika*
(regulamin Sądu, art. 91 lit. b))

1. Z art. 91 lit. b) regulaminu Sądu wynika, że koszty podlegające zwrotowi ograniczają się, po pierwsze, do tych, które zostały poniesione przez skarżącego w związku z postępowaniem przed Sądem, a po drugie, do tych, które były w tym celu niezbędne.

nej kontroli sądowej, aby uzyskać więcej niż to, do czego ma prawo na podstawie art. 91 lit. b) regulaminu Sądu.

Zgodnie z tymi zasadami wysokość kosztów podlegających zwrotowi nie może przekroczyć wysokości niezbędnych wydatków, które zostały poniesione przez skarżącego w związku z postępowaniem przed Sądem. Skarżący nie może więc powoływać się na treść wyroku Sądu, stanowisko Komisji czy też organu krajowego zajęte w następstwie tego wyroku, albo bardziej ogólnie — na konieczność przeprowadzenia skutecz-

Ponadto zasady odnoszące się do ustalania kosztów postępowania podlegających zwrotowi są określone w regulaminie Sądu i nie mogą być wywodzone przez analogię z krajowego prawa procesowego wskazanego przez skarżącego.

(por. pkt 13–15)

2. Sąd wspólnotowy nie jest uprawniony do ustalania wysokości honorariów należnych od stron na rzecz ich własnych adwokatów, ale może określić kwotę, do wysokości której wynagrodzenia te będą mogły zostać odzyskane od strony obciążonej kosztami postępowania. Orzekając w przedmiocie wniosku o ustalenie kosztów postępowania, Sąd nie bierze pod uwagę ani krajowej taryfy określającej honoraria adwokatów, ani ewentualnej umowy zawartej w tym zakresie między zainteresowaną stroną a jej pełnomocnikami lub doradcami.

sądu jest wzięcie zasadniczo pod uwagę łącznej ilości godzin pracy, jaka wydaje się obiektywnie konieczna dla celów postępowania przed Sądem niezależnie od liczby adwokatów, między których wykonane usługi mogły zostać rozdzielone. W tym zakresie możliwość oceny przez sąd wspólnotowy wartości wykonanej pracy zależy od dokładności przekazanych mu informacji.

(por. pkt 30)

W braku przepisów wspólnotowych o charakterze taryfowym Sąd winien dokonać swobodnej oceny danych zebranych w sprawie, mając na uwadze przedmiot i charakter sporu, jego znaczenie dla prawa wspólnotowego, jak również stopień trudności sprawy, nakład pracy, jakiego wymagało postępowanie sporne od uczestniczących w nim pełnomocników lub doradców skarżącego oraz interesy ekonomiczne, jakie strony miały w tym sporze.

4. Sąd musi określić, czy i w jakim stopniu honoraria, których zwrotu domaga się skarżący, stanowią koszty, które były niezbędne dla postępowania przed Sądem w rozumieniu art. 91 lit. b) regulaminu Sądu.

(por. pkt 17, 18)

3. Jeśli chodzi o nakład pracy, jakiego wymagało postępowanie sporne od uczestniczących w nim pełnomocników lub doradców skarżącego, to zadaniem

Jeśli chodzi o postępowania sporne przed sądami wspólnotowymi, to obecnie nie istnieje prawna ani deontologiczna przeszkoda, by stroną reprezentował wyłącznie solicitor bądź barrister z Anglii lub Walii, i to zarówno w procedurze pisemnej, jak i ustnej. Nie wynika z tego jednak, że, w przypadku gdy klient decyduje, że będzie go repre-

zentował jednocześnie solicitor i barrister, honoraria należne jednemu i drugiemu nie powinny zostać uznane za wydatki niezbędne w związku z postępowaniem w rozumieniu art. 91 lit. b) regulaminu Sądu.

w trakcie procedury ustnej, to niezbędne wydatki tego pierwszego pełnomocnika ograniczają się do kosztów poniesionych w związku z zaangażowaniem barrister, z wykonaniem czynności, które on doradził, sformułowaniem i złożeniem pism procesowych oraz uczestnictwem w rozprawie.

Celem dokonania ustalenia kosztów w takich okolicznościach Sąd musi zbadać, w jakim stopniu wykonane przez zespół doradców usługi były niezbędne dla przebiegu postępowania sądowego, oraz upewnić się, czy zaangażowanie dwóch kategorii doradców nie spowodowało niepotrzebnego dublowania kosztów. Skoro skarżący domaga się w skardze stwierdzenia nieważności decyzji Komisji wydanej po zakończeniu postępowania administracyjnego, w trakcie którego był reprezentowany przez ten sam zespół doradców prawnych, to na poniesione przed Sądem niezbędne wydatki składają się w istocie te, które pociągnęło za sobą przygotowanie i zredagowanie pism procesowych oraz pisma dotyczące środków organizacji postępowania lub środków dowodowych zarządzonych przez Sąd, a ponadto te, które były związane z udziałem w rozprawie. Wynika z tego, że na przykład, jeżeli klient za radą, której udziela mu jego solicitor, decyduje się na skorzystanie z usług barrister, by ten doradzał mu przy wniesieniu ewentualnej skargi o stwierdzenie nieważności, i jeżeli barrister ten jest umocowany do redagowania pism i reprezentowania klienta

(por. pkt 41–45)

5. Mając na uwadze zasadniczo ekonomiczny charakter ocen dokonanych przez Komisję w ramach kontroli koncentracji, zatrudnienie doradców czy ekspertów ekonomicznych wyspecjalizowanych w tej dziedzinie, w uzupełnieniu pracy doradców prawnych, może czasem okazać się konieczne i pociągać za sobą koszty podlegające zwrotowi na podstawie art. 91 lit. b) regulaminu Sądu.

(por. pkt 55)

6. Jeżeli skarżący jest podatnikiem podatku od wartości dodanej, ma prawo do odzyskania od władz fiskalnych podatku od wartości dodanej zapłaconego od towarów i usług, które nabywa, podatek od wartości dodanej nie stanowi zatem dla niego kosztu. W takim przypadku nie może on wnosić o zwrot podatku od wartości dodanej zapłaconego od kosztów podlegających zwrotowi na podstawie art. 91 lit. b) regulaminu Sądu.

(por. pkt 79)